

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Pia Kjærsgaard talte i sin tale om, at glæden har bedre kår i Danmark, end den har haft i mange år. Hvis fru Pia Kjærsgaard nu havde sagt »i Dansk Folkeparti« i stedet for »i Danmark«, så havde det nok passet lidt bedre på virkeligheden. Jeg kan godt forstå, man glædes i Dansk Folkeparti, for man er kommet til magten.

Vi har tidligere set på, at de ældre rundtomkring i kommunerne betaler prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten. Nu vil jeg så gerne høre, om de offentligt ansatte også skal regne med at betale prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten, eller kan fru Pia Kjærsgaard som en del af forliget om strukturreformen garantere de offentligt ansatte, som fra deres kongres i dag har spurgt til deres fremtidige ansættelsesvilkår, at de ikke vil få ringere løn- og ansættelsesvilkår, at der vil blive sat penge af til, at de kan få de nødvendige kompetencer til de nye opgaver, og at de ikke vil risikere at skulle fyres for at dække udgifterne i forbindelse med strukturreformen?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes ikke, det er fair, når de partier, som ikke har ønsket at være med i forliget omkring strukturreformen, i den grad forsøger at øge usikkerheden blandt de offentligt ansatte, og det er det, fru Line Barfod eksempelvis gør nu med sit indlæg, for fru Line Barfod ved jo udmærket, at parterne er fuldstændig enige om, at man skal – ja, man skal muligvis flytte, men de opgaver, der hidtil er blevet varetaget, skal stadig varetages. Det er et led i det, der hedder virksomheds-overdragelse, som hr. Jens Rohde også var inde på, og som parterne, der har indgået det forlig, er fuldstændig enige om skal være sådan.

Jeg synes ikke, det er fair at give den utryghed, som jeg synes fru Line Barfod gør, og som jeg synes at andre, der ikke har haft lyst til at være med i aftalen om strukturreformen, hele tiden forsøger at gøre ved at sige, at nu skal man passe på, for nu bliver man nok fyret, der bliver skåret ned, og man kommer til at stå uden arbejde. Det er jo ikke tilfældet.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er en væsentlig årsag til, at mange af os ikke er med i strukturreformen, netop, at vi gerne vil kende de økonomiske konsekvenser og vide, om folk kunne risikere at blive fyret. Og hvis folk ikke skal være utrygge og bange, så ville det jo være så nemt for fru Pia Kjærsgaard at sige, at fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti gerne vil give de offentligt ansatte den sikkerhed og garantere, at man på de tre spørgsmål, som Forbundet af Offentligt Ansatte stiller fra deres kongres i dag, vil kunne svare: Ja, I er sikret ordentlige løn- og arbejdsforhold, ja, I bliver ikke bare flyttet med opgaverne og sikret ansættelse dag et, I vil også kunne regne med at være ansat de næste dage.

Når man læser socialministerens udtalelser i Politiken om, at meningen er, at al hjemmehjælp skal privatiseres, så kan jeg godt forstå, hvis hjemmehjælpere og andre offentligt ansatte ikke tror meget på den garanti, som kun dækker den første dag efter, at opgaven er flyttet, og ikke dagen efter.

Vil Dansk Folkeparti øge trygheden hos de offentligt ansatte ved at svare og give den garanti og sikkerhed, som Forbundet af Offentligt Ansatte efterlyser fra deres kongres?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, hvis jeg på nogen måde kan øge trygheden hos de offentligt ansatte, deriblandt hjemmehjælperne, ved at sige, at det, socialministeren siger, ikke er Dansk Folkepartis opfattelse. Men det er jo altså sådan, at regeringen er én ting, og Dansk Folkeparti er noget andet, og der har vi jo den rolle, at vi ikke skal hænges op på, hvad regeringen siger, og hvad regeringen gør.

Vi ønsker ikke, at hjemmehjælpen totalt skal privatiseres. Selvfølgelig gør vi ikke det. Det, der er meget, meget væsentligt at sige herfra, er, at de ansatte stadig væk skal sikres trygge rammer. Selvfølgelig er partierne bag strukturreformforliget enige om det. Det ville da være halsløs gerning at gå ud og lave et forlig, hvorom man på forhånd kan sige, at der er en masse offentligt ansatte, der kommer i klemme, som ikke ved, hvor de står, som pludselig skal fyres fra deres arbejde. Det er jo aldrig nogen sinde det, der har været hensigten med strukturreformen overhovedet, og det bliver det heller aldrig nogen sinde.